

audytorskoi-diiialnosti?category=reformy-ministerstva-finansiv&subcategory=Audit+reform+in+Ukraine

5. Директива Європейського Парламенту та Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС, і припиняє дію Директиви Ради 84/253/ЄЕС. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_844

6. Овчарик Р.Ю. Аудит на базі комп'ютерних програм: продуктивність, рентабельність та тенденції розвитку. Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: Економічні науки. 2017. № 1. 68-72. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnjie_2017_1_12

ОБ'ЄКТИ ТА СУБ'ЄКТИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ОСНОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕКТРОННОГО БІЗНЕСУ

Шаповалова І.В., гр. Б-10м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Т.А. Наумова**
Державний біотехнологічний університет

Однією із проблем контролю на підприємствах електронного бізнесу є визначення кола його об'єктів та суб'єктів.

За загальним підходом до об'єктів внутрішнього контролю відносять ресурси (активи та джерела їх формування, власний капітал та зобов'язання), процеси (операційна, інвестиційна та фінансова діяльність підприємства) та результати діяльності (прибуток чи збиток). При цьому в складі ресурсів слід приділити особливу увагу безпосередньо технічному забезпеченню та інформаційним технологіям, які впроваджені на підприємстві, оскільки вони забезпечують провадження основної діяльності.

Інформаційні технології та системи, комунікаційні засоби, технічне забезпечення, що є невід'ємними елементами для суб'єктів електронного бізнесу, трудові ресурси та маркетингові заходи вимагають значних вкладень, а тому ефективність основної діяльності повинна постійно бути під контролем.

Також у якості об'єкта внутрішнього контролю, необхідно враховувати специфічні ризики, які притаманні електронному бізнесу. На думку Т.П. Назаренко, для організації служби внутрішнього аудиту необхідно відокремлювати три основні способи: створення власної служби внутрішнього аудиту на підприємстві, використання послуг аутсорсингу та косорсингу[1, с. 124].

Ми приєднуємося до думки Т.В. Назаренко і вважаємо, що побудова механізму внутрішнього контролю у сфері електронного бізнесу може також відбуватися такими способами:

- створення своєї служби внутрішнього контролю, якщо суб'єкт електронного бізнесу має у розпорядженні необхідні ресурси;
- аутсорсинг — функція внутрішнього контролю цілком передається зовнішньому консультанту (спеціалізованої компанії);
- косорсинг — служба внутрішнього контролю створюється в рамках підприємства, проте до виконання завдань також залучаються експерти, зовнішні консультанти із спеціалізованих компаній, які мають відповідний досвід і знання.

Слід зауважити, що у зв'язку з тим, що суб'єктами електронного бізнесу в Україні найчастіше є підприємства малого та середнього бізнесу, то для них доцільно розглядати варіант косорсингу. Організувати службу внутрішнього контролю на підприємствах електронного бізнесу, на нашу думку, варто за наступною моделлю (рис. 1).

Рисунок 1 – Класифікація суб'єктів внутрішнього контролю підприємств е-бізнесу

Отже, завдяки правильній ідентифікації суб'єктів та об'єктів внутрішнього контролю підприємств електронного бізнесу буде забезпечено реалізацію функції контролю із досягненням ефективних результатів.

Інформаційні джерела:

1. Назаренко Т. П. Служба внутрішнього аудиту: особливості організації. Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, Тернопіль, 2016. – Том 23. – № 2. – С. 119-125. URL: <https://www.econa.org.ua/index.php/econa/article/view/1082> (дата звернення: 16.10.2021).

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

Шпакова О.О., гр. БЗ-20 маг

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **О.О. Нестеренко**

Державний біотехнологічний університет

В сучасних умовах господарювання надати комплексне та найбільш повне уявлення про бізнес та забезпечити інвесторів прозорою інформацією про інструментарій створення довготермінової вартості компанії здатна інтегрована звітність. Головною проблемою впровадження інтегрованої звітності в Україні є відсутність чітких вимог до її підготовки, а значні розбіжності у форматах інтегрованих звітів різних підприємств ускладнюють порівняння обліково-звітної інформації та перевірку її достовірності. В таких умовах важливе значення має верифікація показників інтегрованої звітності, що забезпечується проведенням її комплексного аудиту.

На відміну від аудиту фінансової звітності, що дає уявлення лише про окремі сторони діяльності суб'єкта господарювання, аудит інтегрованої звітності дозволяє проводити її перевірку комплексно. При цьому застосовується максимальний обсяг вибірки, прийнятний для вираження думки про достовірність ведення господарської діяльності, тоді як при звичайних перевірках вибіркоким способом інформації для визначення існуючого стану справ на підприємстві часом недостатньо.

При організації аудиторської перевірки інтегрованої звітності аудитор повинен враховувати, що в формуванні інтегрованої звітності беруть участь принципово нові компоненти, які виникли разом з її появою і є невідмінними атрибутами. На основі цих елементів, а також